

ಕಾನನದ ಸಿರಿಸೊಬಗು!

ಗಿರಿಬೆಟ್ಟ ಕಣಿವೆಯ
ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ
ಹಚ್ಚಹಸಿರ ರಾಶಿಯು ಕಾನನವು
ಮನೆಸೆಳೆವ ಹೊರೆಹಸಿರು
ಖಗಮೃಗವ ಸಲಹುವುದು
ಮಿಗಿಲಿಹುದೆ ಇದಕೂ ನಂದನವು?

ಬಗೆಬಗೆಯ ಗಿಡಮರ
ಬಳ್ಳಿಗಳ ಹಂದರ
ಹೂಹಣ್ಣು ತರತರ ತುಂಬಿಹುದು
ತಂಗಾಳಿ ಹರಡಿದೆ
ಪರಿಮಳವು ಸೂಸಿದೆ
ಇನಿದನಿಯ ವಿಧಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು!

ಮುಗಿಲೆಡೆಗೆ ಚಾಚಿಕ
ನೆಲದೆಡೆಗೆ ಬಾಗಿಹ
ರೆಂಬೆಕೊಂಬೆ ಹೆಣೆದಿಹ ಜಾಲರಿಯು
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿದ
ರವಿಕಿರಣ ಗೊಂಚಲು
ಹಗಲಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿದ ದೀವಿಗೆಯು!

ಸರಸರನೆ ಸಾಗುತಿಕ
ನದಿಹಳ್ಳ ನಾದವು
ಕಿವಿಗಿಂಪು ಕೇಳಲು ಅನುಕ್ಷಣವು
ಎತ್ತರದಿ ಧುಮುಕಿ
ಉಂಟಾದ ಜಲಪಾತ
ಕಣ್ಣುಂಬಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕೌತುಕವು!

ಕಾನನದ ಸಿರಿಸೊಬಗು
ಎನಿತಿಹುದು ವೈವಿದ್ಯ
ಅರಿತಂತೆ ಅಚ್ಚರಿ ಅನಿಸುವುದು
ಕಾನನದ ವಿಸ್ತಾರ
ಹೆಚ್ಚರಲು ನಾಡಲ್ಲಿ
ಹಿತಕರದ ಪರಿಸರ ತುಂಬುವುದು!

-ಸಂಗಮೇಶ

ಗುಜಗೊಂಡ, ಮೂಡಲಗಿ

ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯ

ರುದ್ರಮುನಿ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ರವಿವರ್ಮ ಮತ್ತು ಶಶಿವರ್ಮ ಎಂಬ ಸಹೋದರರು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಪ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಶಿಷ್ಯರು ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮುದುಕನೊಬ್ಬ ಮೂಟೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಬಂದು ಇವರ ಹತ್ತಿರ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಕುಳಿತ. ಕೆಲವು ಸಮಯದ ನಂತರ 'ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳೇ! ಈ ಭಾರವಾದ ಮೂಟೆ ಹೊತ್ತು

ದೂರದಿಂದ ಬಂದಿರುವೆ! ಇನ್ನು ಮೂಟೆಯನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಹೊರಲಾಗದು. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ತರುವಿರಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

ಅವರಲ್ಲಿ ರವಿವರ್ಮ 'ಓಹೋ.. ನಾವೇನು ನಿನ್ನ ಆಳೆ? ಹೋಗಯ್ಯಾ ಹೋಗು...' ಎಂದ ದರ್ಪದಿಂದ.

ಆದರೆ ಶಶಿವರ್ಮ ಆ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮುದುಕನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ತಂದಿಟ್ಟ. 'ಭಲೆ... ಭಲೆ! ನೀನೇ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಾರುವೇಷವನ್ನು ಕಳಚಿದರು ಗುರುಗಳು.

ತಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಗುರುಗಳು ಮುದುಕನ ವೇಷ ಧರಿಸಿದರೆಂಬ ಸತ್ಯ ತಿಳಿದು ಅವಕ್ಕಾದರು. 'ಕೇವಲ ಅಕ್ಷರ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತರೆ ಸಾಲದು. ಮಾನವೀಯತೆ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಅವರು ಬೋಧಿಸಿದರು.

-ಅಮರಯ್ಯಾ ಪತ್ರಿಮಠ, ಸುರಪುರ

